

Salvatoriaanse Hulpactie

HAÏTI: 18 MAANDEN NA DE AARDBEVING BERICHT VAN ZR. ROZA VANDEN BROUCKE

12 januari 2010: Port au Prince wordt verwoest. De hoofdstad van Haïti werd een puinhoop. Op 6 februari 2010 reden we door een vernielde hoofdstad. Enkele straten waren afgezet door het puin, hier en daar rookte nog een instorting, langs de straten zagen we gebroken en ingestorte gebouwen: scholen, kerken, regeringsgebouwen lagen in puin, gebroken op de kleinere huizen. We herkenden de stad niet meer.

Alles was dood, geen enkel restaurant of hotel was open, geen enkele winkel of bank deed zaken. Op de stoepen zagen we de eerste tenten, met daartussen mensen die huisden op straat; anderen waren bezig met de brokstukken op te scheppen en wat verder te werpen. De mooie uniformen die vroeger de straten van de hoofdstad kleurden bleven uit, er was immers geen school; vele kinderen, studenten, onderwijzend personeel en directies lagen onder het puin.

Kortom: het was een vreselijk beeld, om nooit te vergeten, en met dit beeld onder ogen verlieten we Haïti met de bus naar de Dominicaanse en zo verder over Miami naar België.

En wat daarna? Europa en de gehele wereld waren geschokt door die hevige aardbeving in het armste land van het westelijke halfrond!

Overall was er medeleven en er werd inderdaad heel wat steun verleend voor de heropbouw. Maar financiële middelen zijn niet alles om een zo grote ramp te herstellen; er is ook organisatie nodig, iets wat we heel weinig gekend hebben in Haïti. In een rustige politieke en sociale situatie zou de heropbouw zijn tijd duren, wat dan in een land zonder kadaster, zonder structuur, zonder administratie, zonder hoofd, zonder rijkdom, zonder... en zonder...

In dit voorbije jaar was er dan ook de cholera-epidemie die de toestand nog kwam verergeren en *last but not least* ook nog een politieke crisis...

Neen, er is nog niet veel heropgebouwd in Haïti. Vooreerst werd zeker naar de mensen gekeken, watervoorziening, voedsel, hygiëne en toiletten voor de mensen in de tenten... en zo leven nog duizenden in tenten ondanks cyclonen en overstromingen... Maar toch hebben die mensen de moed om hun leven te herbeginnen, zij het dan met sobere middelen. - Een tent, een stoel met de laptop op de schoot, een kleine energiebron en een cybercafé is geopend en er kan contact gelegd worden met vrienden in het buitenland. - Een tent, een gekregen naaimachine en men heeft gerief om een naaiatelier te beginnen. - Een tent, een schaar, een spiegel en een kam en het coiffeursalon is er.

Zo werken ook alle scholen opnieuw, van kleuter tot universiteit, een blad papier, een potlood, een bord en wat krijt in een tent of barak. Zo vieren ook alle kerken onder tenten of in prefab. Zo werd zelfs de nieuwe president aangesteld onder de tenten voor het ingestorte paleis, met duizenden mensen in de straten in de brandende zon.

Langzaam wordt er opgebouwd, vooral dan geholpen door NGO's en door buitenlandse zuster- en broedergemeenschappen. Zo zal de Missie van Scheut de heropbouw van hun verblijf aanvatten in september 2011.

Wat nu in het binnenland? En nu spreek ik vooral voor de zone van Hinche, waar wij jaren werkzaam waren en die steeds een verstoten en miskende zone was in het land. Hinche kende geen rechtstreekse schade van de beving, maar in de eerste weken na de beving kwamen honderden, duizenden mensen vanuit de hoofdstad naar vrienden of familie om een onderkomen te vinden. 125 km ver, soms te voet, met de kinderen, en met alles wat ze nog hadden in hun armen. De gezinnen werden plots overbevolkt, er was geen voedsel genoeg op de plaatselijke markten, er was geen ruimte genoeg om te leven, de handel was verbroken met de hoofdstad, de gezinnen hadden heel wat problemen.

150 leerlingen kwamen zich inschrijven in het college. Ze hadden geen school meer in de hoofdstad en kwamen zo bij familie of vrienden toe. De gezinnen, de hospitalen, de scholen kregen het zeer moeilijk. De prijs van de voeding steeg, er was geen energievoorraad, en er was geen werk. Het binnenland werd gekenmerkt door een nieuwe vorm van bedelarij.

Het is ook in dit binnenland dat de cholera uitbrak, gebrek aan zuiver water was zeker de reden. De rivier moet alles oplossen, maar die verspreidde ook de microben. Mensen werden doodziek en besmet naar het hospitaal gebracht, er was geen water, geen hygiëne, geen medicamenten, en wat moest er gebeuren met hun 'doden'?

2010 was een rampenjaar in Haïti. Heeft de hulp van het buitenland dan niet geholpen? Vele families in Hinche kregen steun om hun noden wat te leningen, voedsel werd er gegeven in de scholen en colleges. Dagelijkse en eerste noden

werden dus beantwoord, maar structureel verandert er daarbij niet veel. Alle petekinderen konden verder naar school, en in de school werd gezorgd voor een maaltijd eten en voor vorming en hygiëne in de choleratijd. De staat organiseerde, wel met vertraging, de officiële examens zoals ieder jaar, zodat de petekinderen hun jaar niet verloren. Wat nog steeds niet is, is de werkgelegenheid voor de vele jongeren. Talrijke jongeren met een diploma vinden geen werk. Ze zoeken overal, trekken naar het buitenland of komen terecht in drugshandel en fraude.

Is er hoop nu er een jonge president gekozen en aangesteld is? Is er toekomst voor onze jongeren? Ze willen, zoals alle jongeren, hun leven waar maken, zal de nieuwe regering dit aankunnen?

Het heeft dus nog altijd zin om aan die moedige jongeren en arme gezinnen een steuntje te geven. Dankzij jullie kunnen veel kinderen en jongeren naar het lager en middelbaar onderwijs. Wij helpen in Hinche een college en een lagere school waar goed onderwijs en algemene vorming wordt gegeven aan de kinderen van het centrale plateau. Daarnaast bestaat ook een borduur- en naaiatelier voor de vele moeders die alleen moeten instaan voor hun gezin.

Ja, Haïti heeft nog hulp nodig en deze moedige mensen verdienen jullie steun! Hartelijk dank!

Zr. Roza Vanden Broucke

AGENDA

- op 28 augustus 2011: Wereldfeest Bokrijk (België)

- van 1 tot en met 28 oktober: oktobermaandmissiemaand

Voor verenigingen en scholen: zie www.oktobermaandmissiemaand.com

CHILI: CASA HOGAR ESPERANZA NA DE AARDBEVING BERICHT VAN ZR. LUCIENNE HARDY

“Omdat wij na de aardbeving mochten rekenen op de hulp van verschillende donateurs, willen wij hen nu toch graag vertellen, hoe wij dit beleefd hebben en hoe de zaken achteraf zijn geëvolueerd.

27 februari 2010 zullen wij nooit kunnen vergeten. Door de grote aardbeving in Chili werd ook ons kindertehuis “*Hogar Esperanza*” zwaar getroffen. Het ging zo snel. In een minimum van tijd stelden wij vast dat een groot gedeelte van de hoge omheining van de drie kindertehuizen was neergestort. Deze omheining herstellen was onze eerste prioriteit. Want de veiligheid van de kinderen moeten we garanderen. Wij konden de kinderen niet de hele tijd binnen in de tehuizen houden en als de omheining niet goed is, kunnen ze vrij de straat oplopen. Daar werd dus direct werk van gemaakt. De grotere kinderen hielpen mee. Zij hadden er zelfs plezier in. Stel je voor hoe ze brokstukken in de kruiwagens leggen om te proberen de brokken op de stoep te gooien om ze in kleine stukken te breken (Die kunnen weer gerecupereerd worden!). De kleinsten vond het prettig als zij op de terugweg in de lege kruiwagens mochten zitten. Eén muur en één kamer (van vijf kinderen) hebben we afgebroken, omdat zij bouwvallig waren. De kinderen zijn heel blij met hun nieuw kamertje dat door de personeelsleden kleurrijk geschilderd werd met figuurtjes van dieren. Dit kan misschien de nare herinneringen aan de aardbeving doen vergeten en de angst wegnemen voor een nieuwe catastrofe. Door de aardbeving waren

tv-toestellen en computers onklaar geraakt. Er waren ook scheuren in de vloer en de muren. Gelukkig hebben wij vrij vlug ongeveer alles kunnen herstellen.

Al bij al mochten wij nog van geluk spreken. Het had veel ergere gevolgen kunnen hebben. Wij mogen de Heer vooral dankbaar zijn dat de kinderen ongedeerd gebleven zijn, want in onze regio zijn er veel doden en gewonden gevallen. Wij hadden in enkele minuten tijd al onze kinderen in de voortuin op matrasjes kunnen leggen en wat toedekken (telkens kwam er weer een hoofdje omhoog!), want het was ook koud. Omdat er voortdurend nieuwe schokken waren, hebben de kinderen enkele dagen onder de blote hemel moeten slapen. En daarna hebben wij nog enige tijd de ontspanningszaal als slaapzaal gebruikt, omdat zij schrik hadden om naar de eerste verdieping te gaan. Hopelijk is voor ons de ellende achter de rug en gebeurt er niet nog eens een ramp. Wij zijn sterk onder de indruk van de steun die wij van jullie gekregen hebben. Duizend maal dank! Jullie mogen weten dat er nu een stukje van jullie zelf aanwezig is in onze ‘*Hogar Esperanza*’, “Een thuis vol hoop”! En daarom blijven wij - samen met de kinderen en het personeel - u dankbaar gedenken en wensen wij u alle goeds toe. Heel hartelijk!”

Zr. Lucienne Hardy

CONCRETE KRETEN

Project 11/034, alfabetisering, Centraal Afrikaanse Republiek, Bangassou

In 2010 vroegen we onze donateurs om hulp bij het alfabetiseringsproject van pastoor René Tambe. En dit deden we niet tevergeefs. Met deze steun kon hij zijn project realiseren. De cursussen waren een succes en nu wil hij graag verdergaan met dit soort onderwijs. Hij wil de beste studenten naar een vervolgcursus laten gaan om monitor te worden. Zij zullen in Bangassou deze cursus volgen en daarna terugkeren naar hun dorp. Daar kunnen ze dan helpen met de alfabetisering van de bevolking. Centraal in deze opleiding staat de noodzaak om de kinderen onderwijs te laten volgen. Momenteel is het aantal kinderen dat naar school gaat bedroevend laag omdat de kosten voor de

ouders te hoog zijn. Men wil stilaan een eigen onderwijs systeem uitbouwen maar eerst moeten de ouders van de noodzaak van onderwijs doordrongen worden. - Voor de uitvoering vragen ze 1.420 euro steun.

Wij zijn ervan overtuigd dat er donateurs zijn die zich door dit project aangesproken voelen en zo zullen we de beoogde som bij elkaar krijgen. Graag een overschrijving voor dit alfabetiseringsproject: nr. 11/034, Centraal Afrikaanse Republiek, Bangassou.

De **Stichting Salvatoriaanse Hulpactie** is partner geworden van **YOUBEDO**, een organisatie met een non-profit doelstelling. Bezoek daarom zeker eens de website www.youbedo.com

Er zijn mensen die graag een **persoonlijke tint** willen geven aan hun hulp en precies willen weten wat er met hun geld gebeurt. Dat is hun goed recht. Zij kunnen bij ons terecht via **onze actie kinderadoptie**. Wij raden hen aan een **kind financieel te adopteren**. Met een bijdrage vanaf € 16,50 per maand zorgen zij voor de opvoeding van een kind in een land in ontwikkeling. Zij ontvangen de naam en een foto van het kind en het adres van de missionaris die ervoor zorgt, zodat zij in contact kunnen komen met het kind en zijn familie. Wij weten dat hier misbruiken kunnen ontstaan. Daarom wordt de actie ginder stevig in handen gehouden door een missionaris of ontwikkelingshulp (m/v), die wij altijd persoonlijk kennen en voor wie wij borg staan. Vraag inlichtingen over de werkwijze van deze actie als u er iets voor voelt.

Hebt u er ooit al aan gedacht dat het mogelijk is de Salvatoriaanse Hulpactie als mede-erfgenaar in uw testament op te nemen? Op die manier kunt u onze misdeelde medemensen en de missionarissen in de landen in het Zuiden prachtig steunen. Daartoe is het voldoende in uw testament bij voorbeeld de volgende zin in te lassen: *"Aan de Stichting Salvatoriaanse Hulpactie, Grootsooterweg 86, 6023 AT Budel, vermaak ik de som van € ..."*.

Als uw adres verandert en u graag ons tijdschrift wilt blijven ontvangen, gelieve ons dan uw nieuw adres mee te delen. Hartelijk dank bij voorbaat.

De Salvatoriaanse Hulpactie kan bevriende ontwikkelingshulporganisaties de toestemming geven eenmalig hun steunaanvraag aan u voor te leggen, tenzij u daartegen bezwaar aantekent.

Colofon

Redactie: P. Kris Monnissen

Lay-out: P. Paul Frederix

Foto's: Frans Vandueren en

Zr. Lucienne

Drukkerij: Tony Boonen, Hamont

Met kerkelijke goedkeuring

Verantwoordelijke uitgever:

Salvatoriaanse Hulpactie

p/a Grootsooterweg 86

6023 AT Budel-Schoot

of

Postbus 22 08

6020 AE Budel

Stichtingsnummer: KvK 41089016

E-mail: info@salvatorhulp.org

Website: www.salvatorhulp.org

Tel. 0495 494940

Giro nr. 100481

Rabo : 10.95.80.311